

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Od historii nie ma ucieczki, „Sonda”, Jednodniówka Fabryki Samochodów Małolitrażowych, 1972, Grudzień, s. 1 – 2.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p style="text-align: center;">2</p>	<p>Ilość skanów</p> <p style="text-align: center;">2</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p style="text-align: center;">7</p>
<p>Autor</p> <p style="text-align: center;">Mitręga Karol</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p style="text-align: center;">„Sonda”, Jednodniówka Fabryki</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p style="text-align: center;">Bielsko – Biała</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p style="text-align: center;">1972</p>	
<p>Sygnatura</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p style="text-align: center;">czasopismo</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p style="text-align: center;">12 x 15,3 cm 15,5 x 10,3</p>	<p>Stan zachowania</p> <p style="text-align: center;">---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Artykuł będący podsumowaniem 200 – letniej historii Kuźni Ustroń wraz z perspektywami na przyszłość</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XX wiek, Ustroń, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Jarocki, Jan Podłozski, Ryszard Dziopak</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.)</p> <p>Kuźnia Ustroń, przemysł</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p style="text-align: center;">---</p>		

Sonda

Jednodniówka Fabryki Samochodów Małolitrażowych
Bielsko-Biała Grudzień 1972

OD HISTORII NIE MA UCIECZKI

Z myślą o 200-letniej rocznicy istnienia naszego zakładu pracy, sięgnijmy naszymi myślami wstecz kiedy resztką ziemi cieszyńskiej pod panowaniem austriackim była słabą gospodarczo. Komora cieszyńska utraciła większość dóbr materialnych przez oderwanie przemysłowej części Śląska przez króla pruskiego Fryderyka II.

Książę Albrecht Kazimierz syn króla Polski Augusta III, szukając możliwości dochodu z pomocą geologa Fuggera doszukał się złóż rudy w okolicy Ustronia, które dały początek powstania przemysłu hutniczego i metalowego w Ustroniu i na Polanie.

Produkcja i jej warunki jak na ówczesne czasy były prymitywne i opierały się wyłącznie na sile rąk ludzkich, węgla drzewnym i sile napędowej wody.

Transport wówczas istniał jako zaprzęg konny. Po wyczerpaniu się rudy darniowej i wobec braku drzewa zaczęto przenosić hutę i walcownię do Trzyńca, Witkowic.

To, że w całości zakład nie zo-

stał zlikwidowany, jest zasługą pewnego inżyniera, którego grób jeszcze znajduje się na cmentarzu w Ustroniu.

Różne fazy rozwojowe przechodziła nasza 200-letnia „Kuznia Ustron”. Były różne nazwy firmowe, zaboczne, rodzime, dyrektorów sporo. Jej produkt od surówki, dzwonów, kul armatnich, sieczkarek, kotwic, pługów, pras, taboru kolejowego, śrub narzędzi ślusarskich, aż do odkuwek motoryzacyjnych włącznie, to wszystko trudno ująć w pamięci minionych, tak nam mało znanych czasów. Dziesiątki, tysiące rodzin miało wyżywienie, czego w obecnych czasach niejeden nie dostreaga i nie docenia.

Ani czasy austriackie, okres międzywojenny, czy koszmar okupacji nie wstrząsnęły dynamiką rozwoju naszego zakładu pracy tak, jak obecnie po II wojnie światowej. Pełne możliwości rozwojowe osiągnięto dopiero w Polsce Ludowej. Zniknęły stare budynki, kominy, szopki, przybyła zieleńców, kwiatów, pięknie nasz zakład pracy, stale wzrasta produkcja.

W dniu 2 listopada 1968 roku powstaje nowa „Kuznia” w Skoczowie. Produkcja nasza liczy się w sferze najwyższych czynników społeczno-gospodarczych. Węgiel drzewny, węgiel kamienny, obecnie gaz, to kolejne podstawowe paliwa 200-lecia naszego Zakładu Pracy.

Dopiero w 1897 roku uruchomiono dźwig elektryczny. Pierwszą odkuwkę nagrzaną w piecu gazowym odkuto 17 kwietnia 1950 r. Po II wojnie światowej wybudowano 8 nowych hal produkcyjnych, a są i w planach dalsze rozbudowy. To niebawem osiągnięcie rozbudowy naszego Zakładu Pracy pozwala zwłaszcza młodemu pokoleniu spokojnie z optymizmem patrzeć w przyszłość.

Technikum Kuźnicze, Szkoła Zawodowa, dwa internaty, dom kultury boisko sportowe, to duże nasze osiągnięcia. Dużym odzwiekciem w społeczeństwie Ustronia, to nasz duży wkład w budowie szkoły Tysiąclecia.

(DOKOŃCZENIE NA STR. 2)

Od historii nie ma ucieczki

(DOKOŃCZENIE ZE STR. 1)

W projektowaniu nowej kuźni mechanicznej i innych hal duże zasługi położył niedawno zmarły były dyrektor inż. Rudolf Turoń. Postęp elektryfikacji i założenie gazownictwa są udziałem inż. Jana Koziela.

Największe zasługi w powojennym uruchomieniu Zakładu Pracy położył najpierw inż. Mieczysław Kossowski, a zarazem w rozbudowie naszego Zakładu Pracy długoletni dyrektor, obecnie na emeryturze, mgr inż. Jan Jarocki.

W biegu istnienia 200-letniego naszego Zakładu Pracy inż. Emil Kukło, mgr inż. Jan Jarocki, inż. Jan Podżorski obecny Dyrektor naszego Zakładu i Naczelnny Dyrektor mgr Ryszard Dziopak to osoby najbardziej skojarzone swymi zasługami w historii naszej Kuźni Ustroń.

Trudno w myślach, słowach, cyfrach i piśmie ująć całkowity obraz dziejów naszego Zakładu. Rzadki ten w skali krajowej jubileusz 200 lat istnienia Zakładu niechaj będzie dla nas wszyst-

kich pięknie nader odczuwalnym w naszych sercach i umysłach świętem tak, byśmy wszyscy to przeżyli godnie.

W perspektywie dążenia ku coraz lepszej przyszłości nas i naszego Jubilatą, w tym roku jubileuszowym na bok odrzućmy wszelkie nasze niepotrzebne codzienne zmogi ludzkie na warsztacie pracy, a pracą rąk nas wszystkich, naszych umysłów i uczuć, naszych serc, uczciwą, solidną, wydajną pracą i postawą obywatelską, postawmy naszą 200-letnią staruszką „Kuźnię Ustroń” na najwyższym szczeblu, by świecąc najjaśniej osiągnęła najwyższe uznanie tak w naszej ojczyźnie jak i w świecie.

Patrząc na prawdziwego świadka i zabytek naszej przeszłości „Kuźnię Ustroń”, chociaż rzecz martwą, a cenną, w uroczystym dniu jubileuszowym uchylmy swe czoła skromne przed swym jubilatą, w poczuciu wdzięczności dla nie tylko zakładu pracy, lecz i naszych drogich nam przodków.

RUDOLF MITRĘGA